

Tato případová studie se zabývá ruskými protirevolučními taktikami, které byly vyvinuty a použity jako odpověď na intenzivní propagaci demokracie ze strany západních aktérů, která se poté promítla během tzv. barevných revolucí v Gruzii, na Ukrajině a v Kyrgyzstánu. Proč tyto události vyvolaly u Putina potřebu vytvořit patriotickou občanskou společnost? Jaké politicko-technologické nástroje byly použity a jaký byl jejich důsledek pro domácí situaci v Rusku? V tomto kontextu se bude práce zabývat rolí politických technologů Gleba Pavlovského a Vladislava Surkova, jakožto hlavních strůjců ideologie „suverénní demokracie“, založenou na patriotismu, multipolárním mezinárodním systému a adorování vybraných událostí sovětské historie. Analyzována bude role vládně organizovaného mládežnického hnutí Naši a jejího předchůdce Iduščije vměště („Jdoucí pospolu“), které za účelem určení nepřítele, vyvinula „anti-fašistický“ diskurz, založený na představách suverénní demokracie. V průběhu práce spojují koncept občanské společnosti s představami politických teoretiků jako John Locke, Thomas Paine, Robert Putnam a Alexis de Tocqueville, kteří občanskou společnost spojovali s hodnotami civility. Petr Kopecký a Cas Mudde naopak poskytují teoretický rámec pro klasifikaci neobčanské společnosti. Hnutí Naši je poté klasifikováno z hlediska kritérií charakterizující občanskou a neobčanskou společnost.

Klíčová slova: barevné revoluce, Naši, Surkov, Pavlovský, Putin, suverénní demokracie, Rusko, GONGO, občanská společnost, neobčanská společnost